

P.Z. br. 103

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	31-03-2017	
Klasifikacijska oznaka	500-01/17-01/02	Org. jed. 65
Uredbeni broj	50-17-04	Pril. Vrij.
		- -

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-12/10
Urbroj: 50301-25/14-17-4

Zagreb, 31. ožujka 2017.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopuni Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti (predlagatelj: Klub zastupnika Živoga zida i SNAGA-e u Hrvatskome saboru)
- mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 500-01/17-01/02, urbroja: 65-17-03, od 2. ožujka 2017. godine

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13 i 113/16), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopuni Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti (predlagatelj: Klub zastupnika Živoga zida i SNAGA-e u Hrvatskome saboru), daje sljedeće

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjenama i dopuni Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika Živoga zida i SNAGA-e u Hrvatskome saboru, aktom od 2. ožujka 2017. godine, iz sljedećih razloga:

Odredbe vezane za informirani pristanak utvrđene su Zakonom o zaštiti prava pacijenata (Narodne novine, br. 169/04 i 37/08).

Pitanja vezana uz obvezu informiranja roditelja o cjevivu i postupku cijepljenja utvrđena su Zakonom o zaštiti prava pacijenata, Zakonom o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti (Narodne novine, br. 79/07, 113/08 i 43/09), Pravilnikom o načinu provođenja imunizacije, seroprofilakse, kemoprofilakse protiv zaraznih bolesti te o osobama koje se moraju podvrgnuti toj obvezi (Narodne novine, broj 103/13), kao i u okviru uputa iz trogodišnjih i provedenih programa cijepljenja te ista nije potrebno mijenjati.

Prijedlog vezan uz rutinsko utvrđivanje preosjetljivosti kod sve djece Vlada Republike Hrvatske ne može prihvatiti iz sljedećih stručnih razloga:

Preosjetljivost na sastojke cjepiva je kontraindikacija za primjenu cjepiva. To znači da je poznato da dijete ima preosjetljivost na sastojke cjepiva, ne može primiti cjepivo, ili ako je primjena cjepiva nužna, treba primiti cjepivo u bolničkim uvjetima uz obradu alergologa. To ne znači da je dokazivanje neprisutnosti preosjetljivosti preduvjet za cijepljenje.

Zahtjev za dokazivanjem neprisutnosti alergije na sastojke cjepiva rutinski, kod djece koja nemaju alergiju u anamnezi, je pogrešno tumačenje navoda o kontraindikacijama u Uputama i Sažetku opisa svojstva lijeka. Nigdje na svijetu se ne testiraju djeca na sastojke cijepjenja prije primjene cjepiva, radi dokazivanja neprisutnosti preosjetljivosti, ako nema razloga posumnjati na preosjetljivost. Sve alergološke smjernice i preporuke o načinu alergološke obrade odnose se na djecu kod koje se posumnja na preosjetljivost na temelju anamneze ili medicinske dokumentacije. Sve pedijatrijske, alergološke, epidemiološke i vakcinološke smjernice kažu da je poznata preosjetljivost na cjepivo ili sastojke cjepiva kontraindikacija za cijepljenje. Ni jedne smjernice ne predviđaju testiranje preosjetljivosti na sastojke cjepiva kod djece u koje nema razloga posumnjati da su preosjetljiva na temelju anamneze i medicinske dokumentacije, odnosno ni jedne smjernice ili stručne preporuke na svijetu ne kažu da je nedostatak dokaza o neosjetljivosti na sastojke cjepiva kontraindikacija za cijepljenje.

Liječnici prije cijepjenja trebaju s par jednostavnih pitanja procijeniti postoji li sumnja na preosjetljivost i samo ako postoji sumnja na preosjetljivost dijete uputiti na alergološku obradu:

- moraju pitati je li dijete imalo reakcije na prethodnu dozu cjepiva te ako je imalo reakciju, procijeniti je li ta reakcija mogla biti posljedica preosjetljivosti (npr. urtikarija ili angioedem) te po potrebi uputiti dijete na alergološku obradu
- zatim moraju pitati je li dijete alergično na ikakve lijekove ili hranu, te ako je, procijeniti na temelju sastava cjepiva, postoji li rizik od reakcije preosjetljivosti na cjepivo (npr. alergija na jaja, želatinu, proteine mlijeka, određene antibiotike), te po potrebi uputiti dijete na alergološku obradu
- također, moraju pitati za zdravstveno stanje djeteta, te ako iz anamneze ili medicinske dokumentacije posumnjaju na bolest koja se pogoršava zbog kontakta s alergenima (npr. teška astma), procijeniti potrebu za alergološkom obradom.

Aktivna imunizacija je najdjelotvornija i najsigurnija mjera u sprječavanju infektivnih bolesti, koje su najčešće u dječjoj dobi kada su biološki obrambeni mehanizmi najslabije razvijeni. Glavna svrha aktivne imunizacije je stvaranje specifične otpornosti u najmlađoj, odnosno najosjetljivijoj populaciji. Provođenje aktivne imunizacije u dječjoj dobi, kako u Republici Hrvatskoj, tako i drugdje u svijetu, pokazalo se kao najdjelotvornija mjera zdravstvene zaštite u sprječavanju infektivnih bolesti, putem koje su neke bolesti iskorijenjene (velike boginje), a neke postale izvanredno rijetke (difterija, dječja paraliza) ili rijetke (ospice).

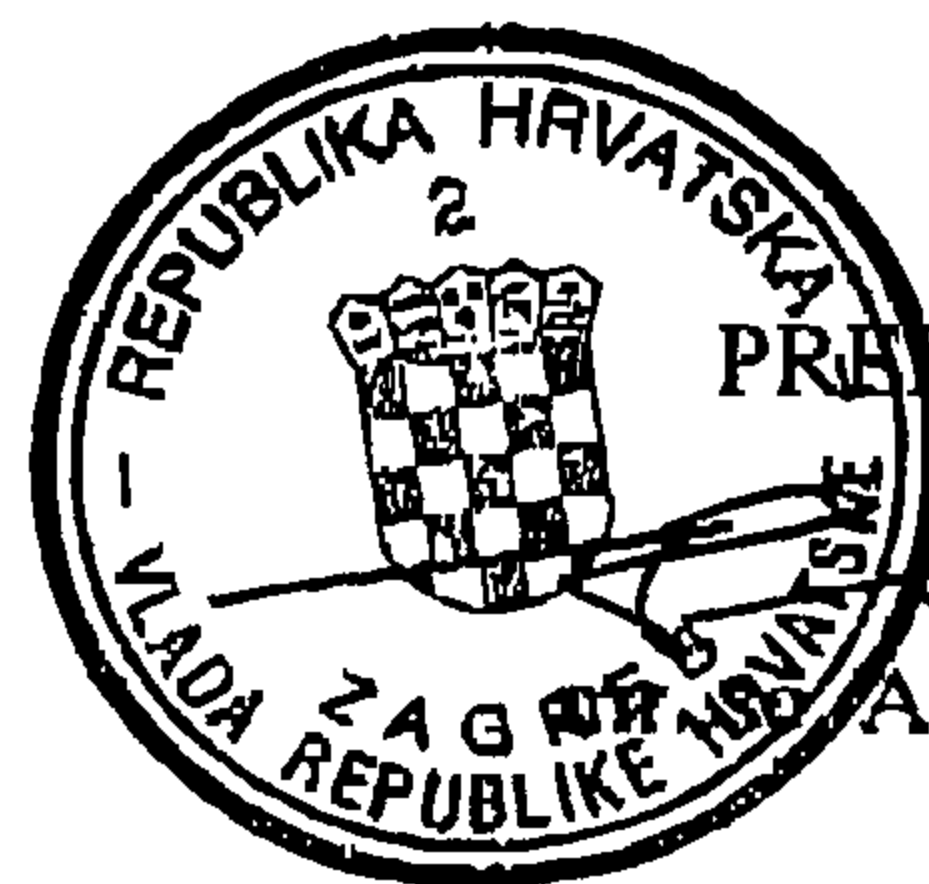
Odbijanjem cijepljenja roditelji ugrožavaju zdravlje vlastite djece, zdravlje drugih osoba koje zbog medicinskih kontraindikacija nisu cijepljene i osoba kod kojih cijepljenjem nije postignuta zadovoljavajuća zaštita (niti jedno cijepljenje ne štiti 100% cijepljenih osoba), te im time uskraćuju pravo na zdrav život. S tim u vezi, radi osiguranja navedenog prava, opravdano je zakonom obvezati građane na cijepljenje protiv bolesti čije je sprječavanje od interesa za Republiku Hrvatsku.

Obveza cijepljenja sukladna je odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti (Narodne novine, br. 150/08, 71/10, 139/10, 22/11, 84/11, 12/12, 35/12, 70/12, 82/13, 22/14 i 70/16). Naime, članak 22. stavak 1. točka 6. Zakona o zdravstvenoj zaštiti daje svakoj osobi u ostvarivanju zdravstvene zaštite pravo na odbijanje pregleda i liječenja, osim u slučaju kada bi odbijanjem ugrozila zdravlje drugih, uključujući tu i pravo da tijekom liječenja pisanim putem zatraži promjenu doktora medicine, odnosno doktora dentalne medicine, iz razloga koji ne mora šire obrazlagati. Roditelji koji odbijaju cijepljenje djeteta ugrožavaju zdravlje drugih – svog djeteta, drugih osoba koje zbog medicinskih kontraindikacija nisu cijepljene i osoba kod kojih cijepljenjem nije postignuta zadovoljavajuća zaštita.

Nadalje, Vlada Republike Hrvatske ističe da je i odredbom članka 24. Konvencije o pravima djeteta uređeno da „države stranke priznaju djetetu pravo na uživanje najviše moguće razine zdravlja“ što znači da svako dijete ima pravo na cijepljenje, jer je neupitno da se cijepljenjem čuva zdravlje djeteta, a stavkom 2. da će se (država) zalagati za puno ostvarenje toga prava i osobito poduzimati odgovarajuće mjere, za suzbijanje bolesti (podstavak c) i za razvoj preventivne zdravstvene zaštite (podstavak f) što obvezuje državu da svakom djetetu omogući sprječavanje bolesti koja se može spriječiti cijepljenjem.

Radi zaštite zdravlja djeteta i djetetova prava na zdravlje, Vlada Republike Hrvatske smatra da je opravdano roditeljima uskratiti izbor necijepljenja jer je pravo djeteta na zdravlje više od prava roditelja na (pogrešan) izbor.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila prof. dr. sc. Milana Kujundžića, ministra zdravstva, Željka Plazonića, dr. med. i Tomislava Dulibića, državne tajnike u Ministarstvu zdravstva, te prim. Veru Katalinić-Janković, dr. med., pomoćnicu ministra zdravstva.

PREDSJEDNIK

Andrej Plenković